

ادبیات فارسی

۱- در همه گزینه‌ها به جز یک واژه نادرست معنا شده است.

- ۱) عمارت (آبادکردن) - خذلان (بی‌بهرگی از یاری) - تنگ‌مایه (محدود) - رستخیز (برخاستن مردگان)
- ۲) لعل (از سنگ‌های گران‌قیمت سرخ‌رنگ) - خنک (خوشا) - نفخ (دمیدن با دهان) - صولت (جمال)
- ۳) دهش (بخشش) - محنت (اندوهگین) - کاید (حیله‌گر) - تعالی (بلندمرتبه)
- ۴) عرش (سایبان) - هراً (مهیب) - عشرت (خوش‌گذرانی) - خیال (تصوّر چیزی در ذهن)

۲- در گروه واژه‌های زیر چند واژه نادرست معنا شده‌اند؟

«داروغه (شب‌گرد) - تزویر (دروغ) - فایق (بلند) - خمّار (می‌فروش) - نماینده (نشان‌دهنده) - سلسله‌چنبان (آن که دیگران او را به کاری وامی‌دارند) - موسم (بهار) - اکراه (ناخوشایند داشتن امری) - استقرار (ثابت کردن کسی یا چیزی در جایی) - ناموس (شرافت)»

- ۱) چهار (۲) پنج (۳) سه (۴) شش

۳- معنای واژه «همّت» در کدام بیت متفاوت است؟

- ۱) من همه همّت بر اسباب سفر دارم، مرا / در حضر ساز مهتّا برنناید بیش از این
- ۲) دریا و کوه در ره و من خسته و ضعیف / ای خضر پی‌خجسته مدد کن به همّتم
- ۳) همّت بلند دار که با همّت بلند / هرجا روی به توسن گردون سواره‌ای
- ۴) هر که را یک ذره همّت داد دست / کرد او خورشید را ز آن ذره پست

۴- با توجه به قالب و موضوع ابیات زیر، شعر زیر سروده کدام شاعر است؟

- «در کهن ایران ویران انقلابی تازه باید / سخت از این سست مردم قتل بی‌اندازه باید
تا مگر از زردرویی رخ بتابیم ای رفیقان / چهره ما را ز خون سرخ دشمن غازه باید
نام ما در پیش دنیا پست از بی‌همّتی شد / غیرتی چون پور کیخسرو بلند آوازه باید»
- ۱) فرّخی یزدی (۲) سنایی غزنوی (۳) سعدی (۴) نصرالله منشی

۵- کدام بیت فاقد غلط املائی است؟

- ۱) تو بمال گوش بربط که عزیزم کاهل است او / بشکن خمّار را سر که سر همه شکست او
- ۲) اندرون سور و برون چون پر غمی / در تن هم چون لحد خوش عالمی
- ۳) چون قضا گفت فلانی به سفر خواهد مرد / آن کس از بیم عجل سوی سفر بگریزد
- ۴) تا نبندی لب نگرده صاف، عرفی، ذاعقه / باده پالای شراب راز، خاموشی بود

۶- تعداد غلط املائی در کدام بیت بیش تر است؟

- ۱) گر تو را هست شکیب از من و امکان فراق / به وصلت که مرا طاقت حجران تو نیست
- ۲) پند حکیم محض ثواب است و عین خیر / فرخنده آن کسی که به سمع رضا شنید
- ۳) متابیع توام ای دوست گر نداری ننگ / مطاوع توام ای یار گر نداری آر
- ۴) تا به کی مخمور باشند از می روز الست؟ / آکفان کوی خود را باده اسرار ده

۷- در کدام عبارت غلط املائی وجود دارد؟

- ۱) اگر خار در چشم متهوّر مستبد افتد، در بیرون آوردن آن غفلت ورزد و آن را خوار دارد بی‌شبهت کور شود.
- ۲) آن‌ها هرگز سزاوار امانت نگردند و شایان تدبیر و مشورت نشوند که بد گوهر لثیم به هیچ پیرایه جمال نگیرد.
- ۳) گفت در حرا آوازی شنوادم که از آن می‌ترسم، خدیجه گفت الله با تو کاری کند که از آن اندوهگن شوی از آن که تو امانت‌گذاری.
- ۴) با قیام شد امام در رکعت دوم، مأمومان نیت مفارقت کردند و فاتحه و صورتی کوتاه برخواندند و آن یک رکعت که باقی بود بگزاردند.

۸- در ابیات زیر کدام آرایه‌های ادبی به کار نرفته است؟

«ای که از باغ رسالت چو تو شمشاد نخاست / کار اسلام ز بالای بلندت بالاست
شب که داغ خط هندوی تو دارد چو بلال / دلش از طره‌ی عنبر شکنت پر سوداست
زمزم از خجلت الفاظ تو غرق عرق است / مروه از پرتو انوار تو در عین صفاست»

- ۱) استعاره - تشبیه (۲) ایهام تناسب - تشخیص (۳) واج‌آرایی - جناس تام (۴) تناقض - ایهام

۹- آرایه‌های ادبی «ایهام - سجع - تضمین - استعاره» به ترتیب در کدام ابیات آمده است؟

- الف) بلبل مست ز شاخ گل بر موسی وار / «ارنی» گوی سوی غنچه حشر می‌آرد
- ب) ایوب صبوریم که از محنت کرمان / چون یوسف گم گشته به کنعان نرسیدیم
- ج) ای سام تو بر سحر وی شور تو در شکر / در سنبله‌ات قمر در عقربت آفتاب
- د) صائب این آن غزل مرشد روم است که گفت / ای خداوند یکی یار جفاکارش ده

- ۱) ب - ج - د - الف (۲) د - ج - الف - ب (۳) ب - د - الف - ج (۴) د - الف - ب - ج

۱۰- آرایه مقابل کدام بیت نادرست است؟

- ۱) شبمن نکرده داغ دل لاله را علاج / نتوان به گریه شست خط سرنوشت را (اسلوب معادله - کنایه)
- ۲) آن زمان مهر تو می‌جست که پیمان می‌بست / جان من با گره زلف تو در عهد الست (تلمیح - جناس)
- ۳) به طرف بوستان هر کس به یاد چشم می‌گوش / مدام ار می‌نمی‌نوشد قدح بر کف چرا دارد (مجاز - ایهام تناسب)
- ۴) تلخ از آن منطق شیرین چو شکر نوش کنم / زان که دشنام که محبوب دهد عین دعاست (حسن آمیزی - تناقض)

۱۱- همه آرایه‌های «استعاره - حسن تعلیل - تلمیح» در کدام بیت آمده است؟

- ۱) اگر همچون خضر خواهی که دائم زنده‌دل باشی / روان در پای جانان ریز اگر دستت دهد جان را
- ۲) با تو چیزی در میان دارد مگر بند قبا / زان سبب پیوسته او را تکیه بر پهلوی توست
- ۳) مگر باد سحرگامی هواداری کند و نی / نسیم یوسف مصری که آرد پیر کنعان را؟
- ۴) آن چه در دامان کهسارست صائب لاله نیست / سنگ را محرومی فرهاد دل خون کرده است

۲۳- بیت «گفتم که بر خیالت راه نظر ببندم / گفتا که شبرو است او از راه دیگر آید» با کدام بیت قرابت معنایی دارد؟

(۱) با خیال او قناعت می‌کنم من کیستم؟ / تا وصالش در دل امیدوارم بگذرد

(۲) چند باشم زان رخ مستور قانع با خیال؟ / در گریبان تا به کی ریزم گل ناچیده را؟

(۳) نیست چون صائب قراری نقش را بر روی آب / چون خیال او نمی‌گردد ز چشم تر جدا؟

(۴) تا تو از نام و نشان پاک نیایی بیرون / چه خیال است که دلدار نماید خود را؟

۲۴- مفهوم عبارت «فرآش باد صبا را گفته تا فرش زمردین بگسترده و دایه ابر بهاری را فرموده تا بنات نبات در مهد زمین بیرورد...» در کدام بیت یافت می‌شود؟

(۱) شکر ایزد که ز تاراج خزان رخنه نیافت / بوستان سمن و سرو و گل و شمشاد

(۲) باران که در لطافت طبعش خلاف نیست / در باغ لاله روید و در شوره‌زار، خس

(۳) عرقت بر ورق روی نگارین به چه ماند؟ / همچو بر خرمن گل قطره باران بهاری

(۴) هر درختی پرنیان چینی اندر سر کشید / پرنیان خرد نقش سبزبوم لعل کار

۲۵- بیت زیر با کدام بیت تناسب معنایی بیش‌تری دارد؟

«ما بارگه دادیم این رفت ستم بر ما / بر قصر ستمکاران گویی چه رسد خذلان»

(۱) فرهاد را ز شکر شیرین حکایتی / از خسروی ملکت پرویز خوشتر است

(۲) مرد آن مرد است که چون پهلو نهد اندر لحد / هم به ساعت از بهشتش بالش و بستر برند

(۳) ظالمان را مهلت از مظلوم چرخ افزون دهد / بیش‌تر از مور این جا مار می‌ماند به جا

(۴) و آن کو باد جفا و جور به سر داشت / سرش به خاک اندرست و ملکش بر باد